

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 21 maja 2013 r.

Poz. 2229

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IG-III.4130.22.2013 WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 25 marca 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r. poz. 647 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

Części uchwały Nr XXXI/238/2013 Rady Gminy Górno z dnia 21 lutego 2013r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Górno „Leszczyny”, w zakresie:

- I. 1. § 18 ust. 2 pkt 12 uchwały dotyczącego możliwości lokalizacji miejsca obsługi podróżnych na terenie rolniczym oznaczonym symbolem 1.R.9.
- I. 2. Wszystkich ustaleń (zarówno w tekście jak i na rysunku) planu dotyczących terenu usług kultu religijnego oznaczonego symbolem 1.UKs.1, tj.:
 - 2.1. Słów zawartych w § 3 ust. 1 uchwały: „UKs - teren usług kultu religijnego”,
 - 2.2. Słów zawartych w § 4 ust. 5 pkt 1 uchwały: „1.UKs.1”,
 - 2.3. § 9 uchwały,
 - 2.4. Rysunku planu (załącznik Nr 1) w zakresie terenu usług kultu religijnego, oznaczonego symbolem 1.UKs.1.
- I. 3. Dotyczącym bezpośredniej strefy ochrony sanitarnej ujęcia wody, tj.:
 - 3.1. § 4 ust. 2 pkt 4 uchwały,
 - 3.2. § 43 ust. 4 uchwały,
 - 3.3. Rysunku planu (załącznik Nr 1 do uchwały) w zakresie wyznaczenia bezpośredniej strefy ochrony sanitarnej ujęcia wody, oznaczonej odpowiednim symbolem graficznym i opisem w legendzie rysunku planu jako "bezpośrednia strefa ochrony sanitarnej ujęcia wody".
- II. 1. Wszystkich ustaleń (zarówno w tekście jak i na rysunku) planu dotyczących części działek nr ewid.: 538/3 i 539/2, położonych na terenie oznaczonym symbolem 1.RM.2 (tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 21 lutego 2013r. Rada Gminy Górno podjęła uchwałę Nr XXXI/238/2013 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Górno „Leszczyny”.

W dniu 12 marca 2013r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Gminy Górno do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 18 marca 2013r., znak GKB.6722.1.2013.JK Przewodniczący Rady Gminy Górno złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała opiniowana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r., poz. 647 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Oceniając przedmiotową uchwałę tut. organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, a mianowicie w brzmieniu obowiązującym do dnia 20 października 2010r.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzania, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotnym naruszeniem trybu jego sporządzania.

I. W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy poprzez niejednoznaczność w określeniu przeznaczenia terenu rolniczego, oznaczonego symbolem 1.R.9.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W § 18 ust. 2 pkt 12 uchwały, dla terenu rolniczego oznaczonego symbolem 1.R.9 (z rysunku planu wynika, że tylko teren 1.R.9 przylega do drogi 1.KDS.1) nieprawidłowo określono przeznaczenie dopuszczalne, a mianowicie dopuszczono „lokalizację miejsca obsługi podróżnych w pasie 200 m bezpośrednio przylegającym do terenu drogi 1.KDS.1 z zachowaniem przepisów szczególnych o ochronie gruntów rolnych i leśnych”. Przeznaczenie uzupełniające, zgodnie z definicją zawartą w § 2 pkt 2 uchwały, ma uzupełniać i wzbogacać przeznaczenie podstawowe i ma być mu podporządkowane. W tym przypadku przeznaczenie uzupełniające (dopuszczalne), którym jest miejsce obsługi podróżnych „kłóci się” z przeznaczeniem podstawowym, którym są tereny rolnicze. Tut. organ uważa, że lokalizacja miejsca obsługi podróżnych powinna być wyznaczona liniami rozgraniczającymi teren na rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, natomiast w tekście uchwały, odpowiednio do przeznaczenia, powinny zostać ustalone zasady zabudowy i zagospodarowania tego terenu.

Jednocześnie zaznacza się, że zgodnie z warunkami technicznymi jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie miejsce obsługi podróżnych (MOP) jest obiektem i urządzeniem obsługi uczestników ruchu zlokalizowanym w pasie drogowym.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy w związku z § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) poprzez nieokreślenie maksymalnego wskaźnika zabudowy.

Z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy wynika, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. wskaźnik intensywności zabudowy.

W myśl § 4 pkt 6 ww. rozporządzenia standardami przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego są m.in. wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki.

Zgodnie z § 2 pkt 5 uchwały przez wskaźnik zabudowy należy rozumieć wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej.

W § 9 ust. 2 pkt 1 uchwały dla terenu 1.UK.s.1 (teren obsługi kultu religijnego) jako przeznaczenie dopuszczalne ustalono lokalizację budynków pomocniczych (plebania, dom katechetyczny, budynki gospodarcze). Skoro na przedmiotowym terenie dopuszczono takiego rodzaju zabudowę, to należało określić wskaźnik zabudowy (maksymalny wskaźnik zabudowy - analogicznie jak dla innych terenów w planie).

3. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32, poz. 159) poprzez określenie ustaleń dotyczących bezpośredniej strefy ochrony sanitarnej ujęcia wody.

W myśl art. 15 ust. 1 wójt sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi.

W świetle art. 21 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw strefy ochronne ujęć wody ustanowione przed dniem 1 stycznia 2002r. wygasają z dniem 31 grudnia 2012r.

W planie miejscowym (zarówno w tekście uchwały jak i na rysunku) zbędnie określono ustalenia dotyczące bezpośredniej strefy ochrony sanitarnej ujęcia wody, która została ustanowiona w 1993r.

II. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 17 pkt 8 ustawy w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U z 2004r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.) poprzez brak uzyskania zgód na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Zgodnie z art. 17 pkt 8 ustawy wójt uzyskuje zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W świetle art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 tej ustawy przeznaczenie na cele nieleśne gruntów leśnych wymaga uzyskania zgody właściwego organu.

W myśl art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2011r., Nr 12, poz. 59 z późn. zm.) lasem jest grunt o zwartej powierzchni co najmniej 0,1 ha pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub przejściowo jej pozbawiony.

Z rysunku planu wynika, że na terenie wyznaczonym liniami rozgraniczającymi i oznaczonym symbolem 1RM2 (teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych) - na części działek nr ewid.: 538/3 i 539/2 występują grunty leśne, na które nie uzyskano zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Tut. organ uznał wyjaśnienia Przewodniczącego Rady Gminy Górno w pozostałym zakresie.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego. **Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w takiej części, która pozwala na zafunkcjonowanie uchwały w obrocie prawnym w pozostałym zakresie.**

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

w/z Wojewody Świętokrzyskiego
Wicewojewoda Świętokrzyski

Grzegorz Dziubek